18/05/2020

«Δεν θα αλλάξουμε τον τρόπο μετάδοσης της Θείας Κοινωνίας, επειδή κάποιοι την συκοφαντούν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά, με τη συμμετοχή πιστών και τήρηση των κανόνων ασφαλείας που έθεσε η ΔΙΣ της Εκκλησίας της Ελλάδος, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο την Κυριακή της Σαμαρείτιδος (17 Μαΐου) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το προβλεπόμενο τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των προσφάτως κεκοιμημένων από την πανδημία.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, αναλύοντας την Ευαγγελική περικοπή μεταξύ άλλων τόνισε:

«***Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ***».

«Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος σήμε-ρα, καί σάν τή Σαμαρείτιδα καί ἐμεῖς σπεύσαμε μετά ἀπό δύο μῆ-νες, κατά τούς ὁποίους ἡ πανδη-μία, ἡ ὁποία ἐνέσκηψε καί στήν

πατρίδα μας, ὁδήγησε σέ ὑποχρεω-τικό κλείσιμο τῶν ἱερῶν μας ναῶν καί, κατά συνέπεια, σέ ἀναγκαστι-κή ἀποχή ἀπό τή θεία Λειτουργία καί στέρηση καί αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαρι-στίας, σπεύσαμε σήμερα στό νοητό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τούς ἱερούς ναούς μας, γιά νά ἀκούσουμε τόν λόγο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί γιά νά λάβουμε τό ὕδωρ τό ζῶν.

Εὐχαριστοῦμε καί δοξάζουμε τόν Ἀναστάντα Κύριο, διότι μᾶς ἀξίω-σε νά ἐξέλθουμε ἀπό τόν πειρασμό τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ σῶοι καί ὑγιεῖς καί νά μήν δοκι-μα-σθοῦμε τόσο ὀδυνηρά, ὅπως πολ-λοί συνάνθρωποί μας σέ ἄλλες χῶρες, ἀλλά καί νά μπορέσουμε νά ἐπα-νέλ-θουμε καί πάλι προ-ο-δευτικά στήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας μέ ἀνοικτές τίς θύρες τῶν ναῶν μας καί μέ τή συμ-με-το-χή τῶν πιστῶν, τηρώντας πά-ντο-τε ἀπα-ρέκ-κλιτα τίς ὁδηγίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-λά-δος καί τῶν ὑπευθύνων τῆς πολιτείας μας γιά τήν προστασία τῆς ὑγείας ὅλων μας ἀπό τή λοι-μογόνο αὐτή ἀσθένεια.

Οἱ κλειστοί ναοί ἦταν μία μεγάλη δοκιμασία γιά ὅλους μας, μιά με-γάλη δοκιμασία γιά τόν εὐσεβῆ λαό μας, ἀλλά καί μία ἀκόμη με-γα-λύτερη γιά τούς ποιμένες, τούς ἱερεῖς καί τούς Ἐπισκόπους. Γι᾽ αὐτό καί καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια νά τήν ἀμβλύνουμε καί νά ἀνταποκριθοῦμε ὅσο μπο-ρού-σαμε περισσότερο στίς πνευμα-τικές σας ἀνάγκες.

Αὐτό προσπα-θοῦμε νά κάνουμε καί τώρα, τελώ-ντας σήμερα τή θεία Λει-τουργία ἐδῶ, στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τοῦ ἰατροῦ καί θεραπευτοῦ, ὥστε νά δώσουμε σέ περισ-σότερους ἀδελφούς μας τή δυνα-τότητα νά συμμετάσχουν, καί τό ἴδιο θά κάνουμε καί σέ ὅλες τίς ἐνορίες καί τούς ναούς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀντιλαμβανό-μενοι καί συμμεριζόμενοι τόν πό-θο καί τήν ἐπιθυμία σας νά ἐκ-κλη-σιασθεῖτε καί πάλι μετά ἀπό τόσον καιρό καί νά μετάσχετε στό ἱερό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Καί θά ἤθελα νά τονίσω γιά ἄλλη μία φορά ***ὅτι ὅσα ἀκούονται καί γράφονται σχετικά μέ τή θεία Κοι-νωνία εἶναι πλάνη καί εἶναι ἀντίθετα μέ τήν πίστη τῆς Ἐκκλη-σίας μας καί τήν Ὀρθόδοξη πα-ρά-δοσή μας.***

Γιά ἐμᾶς τούς ὀρθο-δόξους τό μυ-στήριο τῆς θείας Εὐ-χα-ριστίας εἶναι τό κέντρο τῆς πί-στεως καί τῆς ζωῆς μας. Εἶναι αὐτό πού μᾶς συν-δέει μέ τόν Χρι-στό, πού εἶναι ἡ Ζωή. Χωρίς τήν κοινωνία μαζί του, χωρίς τό Σῶμα του καί τό Αἷ-μα του, εἴμεθα, ὅπως λέει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, κλήματα ἀποκομ-μένα ἀπό τήν Ἄμπελο, ἀπό τόν Χρι--στό, τά ὁποῖα εἶναι καταδικα-σμένα νά ξεραθοῦν.

Δέν εἶναι, ἄλλωστε, δυνατόν νά δε-χθοῦμε ποτέ ὅτι διά τῆς θείας Κοινωνίας, δηλαδή διά τοῦ Χρι-στοῦ, μπορεῖ νά μεταδοθεῖ ὁποια-δήποτε ἀσθέ-νεια, οὔτε καί νά ἀλλά--ξουμε τήν παράδοση αἰώνων σχετικά μέ τόν τρόπο μεταδόσεως τῆς θείας Κοινωνίας, ἐπειδή κά-ποιοι, οἱ ὁποῖοι δέν πιστεύουν στήν ἱερό-τητα τοῦ μυστηρίου, τό ἀμ--φι-σβητοῦν καί τό συκοφα-ντοῦν.

Τό εἴπαμε καί τό ἐπαναλαμ-βά-νου--με: ἡ θεία Κοινωνία εἶναι Σῶ-μα καί Αἷμα Χριστοῦ, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός, εἶναι μετάδοση καί με-τά--ληψη ὄχι ἁπλῶς ζωῆς ἀλλά καί ἀθα-νασίας, γιά ὅσους προσέρ-χο-νται «μετά φόβου Θεοῦ, πίστε-ως καί ἀγάπης», γιά ὅσους πιστεύ-ουν ὅτι λαμβάνουν τόν ἴδιο τόν Χρι-στό, ὁ ὁποῖος ποτέ δέν μετα-δί-δει οὔτε ἀσθένειες οὔτε πολύ πε-ρισ-σό-τερο τόν θάνατο, ἀλλά μετα-δίδει τή ζωή καί τό ὕδωρ τό ζῶν, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐ-αγγε-λι-κό ἀνάγνωσμα.

Τιμώντας πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες, μαζί μέ τίς Μυροφόρες γυναῖκες καί τόν Ἰωσήφ τόν ἀπό Ἀριμα-θαί-ας, τόν Νικόδημο, τόν νυκτερινό μαθητή τοῦ Κυρίου, εἴχαμε ἀνα-φερ-θεῖ στόν διάλογό του μέ τόν Χριστό, ἕναν ἀπό τούς δύο συγ-κλο----νιστικούς διαλόγους τοῦ Κυ-ρίου, τούς ὁποίους μᾶς παρα-δί-δει στό ἱερό εὐαγγέλιό του ὁ εὐ-αγ-γε-λιστής τῆς ἀγάπης, ὁ ἅγιος Ἰω-άν-νης ὁ Θεολόγος. Ὁ δεύτερος διά-λο-γος εἶναι αὐτός πού ἀκούσαμε σήμερα, Κυριακή τῆς Σαμαρείτι-δος.

Καί ἐάν στόν πρῶτο διάλογο συ-νομιλητής τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἕνας ἐκ τῶν Φαρισαίων, ἕνας ἄρ-χων τῶν Ἰουδαίων, ἕνας ἄνθρω-πος πού γνώριζε τόν θεῖο νόμο καί τούς προφῆτες, στόν δεύτερο διά-λογο ὁ Κύριος συνομιλεῖ μέ μία ἁπλῆ γυ-ναίκα, ἡ ὁποία ὄχι μόνο ἦταν Σαμαρείτιδα, βρισκόταν δηλαδή σέ ἀντιπαράθεση σέ θέματα πίστεως καί ἑρμηνείας τοῦ νόμου μέ τούς Ἰουδαίους, ἀλλά καί δέν ζοῦσε, ὅπως φάνηκε, σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ».

*«**Ὁ Χριστός ὅμως δέν εἶναι προ-σω-πολήπτης, δέν κάνει διακρίσεις, δέν κρίνει τούς ἀνθρώπους ἀνά-λο-γα μέ τήν κατα-γωγή ἤ μέ τή ζωή τους. Δέν συναναστρέφεται τούς εὐσεβεῖς καί ἀποστρέφεται τούς ἁμαρτω-λούς. Βλέπει τίς καρ-διές τῶν ἀνθρώπων καί τή διά-θε-σή τους καί ἐπιβλέπει σέ ἐκεί-νους πού τόν πλησιάζουν μέ εἰλι-κρί-νεια καί ἀποδέχονται μέ ἁπλό-τητα τήν πρόσ-κλησή του**.*

Αὐτά τά δύο στοιχεῖα διακρίνει ὁ Χριστός στή Σαμαρείτιδα πού συνα--ντᾶ στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ. Ἡ εἰλικρίνειά της τήν κάνει νά ἀπο-κα-λύπτει τή ζωή της σέ ἕναν ἄγνω--στό της ἄνδρα καί ἡ ἁπλό-τη-τα τῆς ψυχῆς της τήν κάνει δε-κτι-κή στήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ. «Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ».

Αὐτό πού δέν κατανοοῦσαν οἱ δι-δάσκαλοι τοῦ Ἰσραήλ, τό κατανοεῖ ἡ Σαμαρείτιδα, καί ἀξιοποιεῖ τήν εὐκαιρία πού τῆς δίδει ὁ Χριστός γιά νά γνωρίσει τήν ἀλήθεια γιά τόν Θεό. Καί ὁ Χριστός δέν τῆς ἀρνεῖται τό αἴτημα, κατά τήν ὑπό-σχεσή του ὅτι «ὁ αἰτῶν λαμ-βάνει καί ὁ ζητῶν εὑρήσει». Τῆς ἀπο-κα-λύπτει ὅ,τι δέν εἶχε πεῖ οὔτε στούς μαθητές του. Τῆς μιλᾶ γιά τόν Πα-τέρα του καί τά χαρακτη-ριστικά τῶν ἀληθινῶν προσκυνη-τῶν του. Τῆς ἐξηγεῖ ὅτι ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα καί γι᾽ αὐτό ὅσοι τόν προσκυνοῦν πρέπει νά τό κάνουν «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ».

Ὁ διάλογος τοῦ Χριστοῦ μέ τή Σαμαρείτιδα δέν εἶναι μία ἀποκά-λυψη μόνο γιά ἐκείνη. Εἶναι ἀπο-κά-λυψη γιά ὅλους ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι, παρότι ἔχουμε βαπτισθεῖ χριστια-νοί, παρότι εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκ-κλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ζοῦμε μέσα σ᾽ αὐτήν, πολλές φορές φε-ρό-μεθα σάν νά ἀγνοοῦμε τίς βα-σικές της ἀλήθειες.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀπευθύνεται σήμερα καί σέ μᾶς γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει ὅ,τι ἡ συ-νήθεια ἤ ἡ ἐξοικείωση ἤ καί ἡ ἀνα-γκαστική ἀποχή ἀπό τή θεία λατρεία μᾶς ἔχει κάνει νά ξεχά-σουμε.

Ὅμως ὁ Χριστός τό τονίζει γιά νά μήν ὑπάρχει καμία ἀπολύτως ἀμ-φι--βολία. Ὁ Θεός ζητᾶ ἀληθεῖς προ-σκυνητές. Καί αὐτοί εἶναι ὅσοι τόν λατρεύουν «ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ». Ὅσοι δηλαδή δέν τόν προσκυνοῦν καί δέν τόν λατρεύ-ουν μόνο ἐπιφανειακά, ἀπό συνή-θεια ἤ ἀπό διάθεση νά διαφημί-σουν τήν πίστη τους μόνο μέ τά λόγια ἤ καί τά ἔργα πού βλέπουν οἱ ἄνθρωποι γύρω τους, ἀλλά τόν λατρεύουν μέ τό πνεῦμα τους, μέ τήν ψυχή τους, μέ ὅλη τήν ὕπαρξή τους. «Καί γάρ ὁ πατήρ τοιούτους ζητεῖ τούς προσκυνοῦντας αὐτόν». Αὐτοί μόνο μποροῦν νά λάβουν τό ὕδωρ τό ζῶν γιά νά μήν διψάσουν στόν αἰώνα, νά λάβουν τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος πού ἀρ-δεύει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί τήν κάνει νά καρποφορεῖ καρπούς ἀρετῶν.

Καί ἄν ἡ Σαμαρείτιδα ἀπορεῖ πῶς ὁ Χριστός μπορεῖ νά τῆς προσφέ-ρει τό ὕδωρ πού τῆς ὑπόσχεται, καθώς «οὔτε ἄντλημα ἔχει καί τό φρέαρ ἐστίν βαθύ», ἐμεῖς ἔχουμε ἄντλημα, καί αὐτό εἶναι ἡ ψυχή μας, πού μπορεῖ νά γεμίσει ἀπό τό ζῶν ὕδωρ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἐάν τήν προσφέρουμε στόν Χριστό καί θελήσουμε νά λάβουμε τό ὕδωρ πού Ἐκεῖνος μᾶς δίδει, γιατί ἡ ἀγάπη του φθάνει καί στά μεγα-λύ-τερα βάθη, φθάνει μέχρι τά ἔγκατα τῆς ψυχῆς, προκειμένου νά τήν σώσει.

Ἄς σπεύσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς σάν τή Σαμαρείτιδα καί ἄς παρα-καλέσουμε τόν Χριστό: «Κύριε, δός μοι τοῦτο τό ὕδωρ, ἵνα μή διψῶ». Καί νά ἔχουμε τήν πίστη καί τή βεβαιότητα ὅτι, ἐάν προσερχόμεθα μέ εἰλικρίνεια καί ἁπλότητα, ὅπως ἡ Σαμαρείτιδα, ὁ Χριστός θά δώσει τό ὕδωρ τῆς χάριτός του καί σέ μᾶς».